

Ons opiniestuk heeft inmiddels een aantal reacties ontvangen, en voor de volledigheid willen we graag onze standpunten verder preciseren:

Kind en Gezin noemt het toekennen van het IKG-tarief aan ouders eerder dan aan instellingen “niet ideaal”. We denken niettemin dat ons voorstel beter is dan de huidige werkwijze:

- Ouders krijgen een grotere keuze: we hebben zelf de situatie ervaren waar een directe buur zijn kind graag bij ons had ingeschreven, maar toch 5 kilometer verder naar een crèche met IKG ging, omwille van het verschil in kostprijs
- Het waarborgt beter dat de subsidies komen waar er vandaag vraag is. De huidige spreiding van de IKG-kinderdagverblijven is het gevolg van een toekenningsbeleid in het verleden. Dit was deels vraag-gerelateerd, maar heeft niet kunnen voorkomen dat in een aantal IKG-crèches de capaciteitsbenutting onder de maat is.
- Het zal kinderdagverblijven stimuleren om kwaliteit te bieden.
- Het grote verschil in subsidiëring tussen IKG- en niet-IKG-kinderdagverblijven heeft tot gevolg dat niet-IKG-crèches scherper op de kosten moeten letten. Door de subsidiëringsregels voor iedere instelling gelijk te trekken, zal men globaal aan kwaliteit winnen.

Kind en Gezin geeft tevens aan de subsidiëring via de ouders niet goedkoper zou zijn. Op dat punt hebben wij ons niet uitgesproken, maar we zien anderzijds ook niet in waarom het toekennen van het IKG-tarief aan de ouders duurder zou zijn.

Verder merkt Kind en Gezin op dat het IKG-tarief bedoeld is om de toegang tot de kinderopvang voor iedereen te verzekeren. We zijn het daarmee eens: wij vinden ook dat iedereen het recht moet hebben op het IKG-tarief, en niet alleen de ouders die vandaag een plaatsje vinden in een IKG-crèche.

De kritiek dat het verhogen van de bijdrage voor de ouders in de hogere inkomenscategorieën zou leiden tot een verminderd gebruik, vinden we eigenaardig. Wij denken dat de recente verhoging van het minimumtarief een veel groter risico op uitsluiting heeft, dan ons voorstel om ouders met een hoger inkomen eenzelfde percentage van het belastbaar inkomen te laten betalen voor kinderopvang.

Dat de voorgestelde aanpassingen ons kort bij een model van vrije markt brengen, is correct. De Vlaamse overheid heeft er nu eenmaal voor gekozen om de kinderopvang te organiseren via individuele instellingen, waarbij uniforme regels en werkwijzen opgelegd worden. Het nieuwe decreet voorziet enkel nog het onderscheid tussen gezinsopvang en groepsoopvang. Sommige van die instellingen zijn door (lokaal) overheidsinitiatief opgericht, andere door het zgn. middenveld of het privé-initiatief. Maar om die “markt” goed te laten functioneren, is het logisch dat je iedereen een gelijk speelveld aanbiedt met dezelfde plichten, maar ook met dezelfde rechten. Momenteel is er die gelijke behandeling niet, waardoor er onvoldoende aanbod aan inkomensgerelateerde prijs is en de kostprijs voor de overheid niettemin hoog is.

Het verwondert ons wel dat Kind en Gezin aangeeft dat 54 EUR per dag nu eenmaal de kostprijs is van een plaats in een kinderopvang die met werknemers werkt. De VZW Kids & Co werkt ook enkel met werknemers (9 in totaal voor 7,8 FTE) en komt met 34,5 EUR per plaats per dag (net) toe. Ook andere zelfstandige kinderdagverblijven die werken

met werknemers, bewijzen elke dag dat een opvangplaats geen 54 EUR per dag moet kosten.

Er wordt verwezen naar de betere loon- en arbeidsvoorwaarden om dit verschil in werkingskosten te verklaren. Het klopt inderdaad dat onze werknemers benadeeld worden door het feit dat wij geen IKG-crèche zijn: hun barema ligt veel lager dan dat van hun collega's in de vroegere "door Kind en Gezin erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven", en sinds kort is hun barema ook lager dan de verloning van de collega's in de zelfstandige IKG-crèches. Mede daarom zijn we vragende partij om de subsidiëringsregels te herzien: wij vinden dat onze medewerkers recht hebben op dezelfde barema's dan hun collega's. Wij geloven evenwel niet dat het verschil in barema zodanig groot is om een verschil van meer dan 20 EUR per plaats per dag te rechtvaardigen.

UnieKO onderschrijft ons voorstel om van het IKG-tarief een recht van de ouders te maken in plaats van een recht van de instelling, maar ze maakt ook de kanttekening dat kinderopvang ook aan een goedkoper tarief kan. Men verwijst naar regio's waar de gemiddelde vraagprijs rond 23 à 25 Euro schommelt, en men duidt aan dat er ook initiatieven zijn die minder dan 20 Euro vragen.

Indien men met werknemers werkt, is het o.i. onmogelijk om dergelijke tarieven te hanteren. Belangrijk kostprijselementen zijn immers de loonkost en de fiscale en sociale lasten. Daarnaast is het tevens zo dat bij werknemers het aantal werkuren per week beperkt is. Samenwerkende zelfstandigen zijn wellicht wel bereid om 5 werkdagen van 10 à 11 uur te presteren (een kinderdagverblijf moet minimaal 11 uur per dag open zijn), maar aan werknemers kan je dit onmogelijk vragen. Naar onze mening kan je een dergelijk laag tarief in de groepsopvang enkel aanbieden indien men als samenwerkende zelfstandigen de personeelsnormen op de limiet naleeft. De vraag is dan evenwel wat er gebeurt indien iemand een dagje ziek is. We hebben eveneens ervaren dat mensen bij ons komen solliciteren omdat zij bij hun huidige werkgever worden gevraagd/gedwongen om zelfstandige te worden. De problematiek van de schijnzelfstandigheid is in de sector van de kinderopvang bekend, maar een kordate aanpak ervan zou tot sluiting kunnen leiden of een hogere kostprijs betekenen.